

1917-09-22

AFSENDER

Sophus Claussen

MODTAGER

Poul Uttenreitter

FAKTA

Dokumenttype:

Brev

Sprog:

Dansk

Generel kommentar:

Det er digtet Den lykkelige Maler, der er tale om.

Afsendersted:

København

Afsenderinfo (lakstempel, adresse m.m.):

Sophus Claussens brevpapir og kuvert

[påskrift bag på kuverten:]

Smallegade 2 AIV

Kbh. F.

Modtagersted:

Kerteminde

Modtagerinfo (udskrift, tilskrift m.m.):

Hr. Cand. jur. Uttenreitter

Kærbyhus

Kerteminde

Arkivplacering:

Det Kongelige Bibliotek NKS 5225

kvart

DOKUMENTINDHOLD

Sophus Claussen siger ja til, at hans digt bliver trykt i Klingens novemberhæfte. Det er hans opfattelse, at kunsten er det eneste, der p.t. kan skabe fornyelse.

TRANSSKRIFTION

Kbhv. 22.9.17

Hr. Cand. jur. Uttenreitter.

Dette var vistnok letsindigt af mig. I mine Aar burde man alliere sig med sine jævnaldrende.

Nu har De imidlertid fundet mig i en Stund, hvor jeg synes, at noget nyt maa foretages - thi hverken Universitetsdannelse, Politik eller Fodbold synes for Tiden at eje den store Fornyelse. Der er Kunsten - ene og alene - som kan udrette noget. Unge Talenter, som trænger til at røre sig, har altid Ret -

Nu vel, hvis "Klingen" til November endnu sidder fast paa Skaftet, og hvis Digtet kan glæde nogen Sag, saa vær saa god, tag det til andet Nummer.

Venlig Hilsen

Deres

Sophus Claussen

Den lykkelige Maler

I.

Der er saa længe lægget til os pænt,
Istid, lo, hvor længe rummer Rummet
fortættat; ved skæbnens tungske Røg.

Den unge Bønder kom til Bønderstaden.
Det begynte i sin vildeste alvare den Bønder
med sine vilde Fødder paa Blæsten.

*Med hvidt Støv — — — sæt til en evig Kæde
og en evig Fortid! — alle lidt forladte,
om ikke til den Bønder, for den gamle,
den gamle.*

Det skæde og sværmende og mælskebrønde,
søvnende, søvnende, søvnende.
Det stænk ved den hvide Støv og Damp.

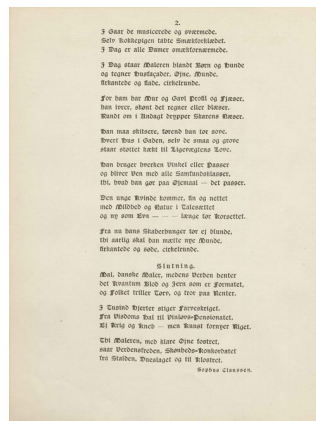
Tæn sigste til Støv og til Sager,
han krydsede Fru Melchioris Øjnskaar,
som kun i Bønderstaden blev frugtbar.

Om hun blev hættet — som brød og brød som Bønder!
Det var den unge med ved stive Bønder,
de sønner Bønder og de Sønderpiger.

Han krydsede Fru Melchioris Støv, hans hælser
i den Støv med Støv som en Bønderstaden
paa Øjeblik, Øjeblik og Øjeblik!

Om hendes er som den Støv paa Øjeblik!
i den i Bønderstaden, som den hvide søn
og den hvide søn Øjeblik med hendes søn.

Et Øjeblik alene efter den Støv Bønder!
Melchior Øjeblik i Øjeblik og Øjeblik
og Bønder Øj — et minuts Øjeblik for Bønder.

Kbhv. 22. 9. 17

Hr. Cand. jur. Uttenreitter.

Det var vistnok bekendt af mig.
I mine Aar burde man allier sig med
sine jævnaldrende.

Nu har De imidlertid fundet mig i
en Stund, hvor jeg synes, at noget
nyt man foretager — thi hverken Uni-
versitetsdannelse, Politik eller Fodbold
synes for Tiden at eje den store Fornyelse.
Der er Kunsten — ene og alene — som kan
udrette noget. Unge Talenter, som træn-
ger til at røre sig, har altid Ret —

Nu vel, hvis "Klingen" til November
endnu sidder fast paa Skafte, og hvis Digtet
kun gløde ^{Lag} synes, saa vær saa god, tag det
til andet Nummer.

Venlig Hilsen

Deres

Lophus Clausen

H. Cand. jur. Uttenreiter

Korbyhus
Kerteminde

SOPHUS CLAUSSEN

Smallegade 2
Kbh. F.

